

№ 40

гр. Перник, 03.06.2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито заседание на пети май през две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
Членове: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и с участието на прокурора Деянов, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХ дело N 42 по описа за 2010г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс.

С решение № 34/19.02.2010г. постановено по НАХД № 1399/2009г. по описа на Районен съд Перник е изменено наказателно постановление № 14/1400392 от 09.10.2009г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Перник, с което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено на "*****" ЕООД, гр. Перник, в качеството му на работодател, представлявано от Ж.Й.К. – управител, административно наказание имуществена санкция в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/лв. за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда, като въззивният съд е приел, че е налице маловажен случай и е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ, като е намалил размера на санкцията от 15 000лв. на имуществена санкция в размер на 100 лв.

Недоволни от така постановеното решение Дирекция "Инспекция по труда" гр. Перник го обжалват и молят да бъде отменено. В касационната жалба се твърди, че въззивният съд не е преценил правилно доказателствата по делото и настъпилите от нарушението вредни последици и неправилно е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ. Направено е искане за отмяна на въззивното решение и постановяване на решение, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответната по жалбата страна не изразява становище.

Окръжна прокуратура Перник предлага решението да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена з срока по чл.211 ал. 1 от АПК, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата против решението на въззивния съд е неоснователна.

Пред Районния съд производството е образувано по жалба от "*****" ЕООД Перник, представлявано от управителя Ж.К., против наказателно постановление № 14/1400392 от 09.10.2009г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Перник. С Наказателното постановление, издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 14/1400392 от 11.09.2009г. на фирмата е наложена имуществена санкция в размер на 15 000лв. на основание ч л. 416, ал. 5, вр. чл. 414, а л. 3 от КТ за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ. В АУАН и съставеното, въз основа на него наказателно постановление са изложени обстоятелства, които административно наказващият орган е преценил като нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, за това, че на 10.09.2009г. при извършена проверка в обект на фирмата, проверяващите са установили, че в Билярд клуб работи като барман лицето Силвия Емилова Димитрова, като същата е допусната на работа от работодателя преди да ѝ предостави екземпляр от уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП Перник.

Районен съд Перник е стигнал до извода за съставомерност на деянието по чл. 63, ал. 2 от КТ, тъй като действително на 10.09.2009 г. Димитрова е работила като барман в Билярд клуб, стопанисван от фирмата и към този момент не ѝ било предявено уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. Деянието по чл. 62, ал. 3 от КТ е съставомерно. Базирайки се на събраните по делото гласни и писмени доказателства, въззивният съд е приел, че е налице маловажен случай, като е приложил нормата на чл. 415в от КТ, визиращ именно такива случаи. За да стигне до този извод въззивният съд е отчел следните факти – между фирмата – работодател и работника Димитрова е имало сключен трудов договор от 07 .09.2009г'. Подадено е уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ от дата 07.09.2009г. и е било налице валидно трудово правоотношение. По тези факти няма спор по делото. Към момента на проверката, видно от приложената справка по делото е имало прието редовно уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ. Същото е представено на 11.09.2009г. от работодателя

на проверяващите органи. За представеното копие от тази справка се твърди, че справката не е била подписана, т. е. предявена на работника. Видно от справката същата действително не е подписана, макар и на мястото за подпис да е налице отметка, по чийто произход и значение може да се разсъждава. Целта, вложена от законодателя в КТ на задължението справката за приети и отхвърлени уведомления да се подписва от работника е да бъдат охранени неговите права, че има валидно сключен трудов договор, следствие на което може да се ползва от правата и задълженията, произтичащи от договора му. Няма данни фирмата работодател да е извършила други нарушения по спазване на трудовото законодателство или поне такива не са представени от административно наказващия орган пред съда. Според легалната дефиниция на термина "маловажен случай", която е дадена в чл. 93, т. 9 от НК "маловажен случай" има тогава, когато извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Установеното нарушение е за първи път. Преценката за това, дали се касае за "маловажен случай" и следва ли да се приложи специалната норма на чл. 415в от КТ е предоставена на административно наказващия орган и същата е трябвало да съобрази, че наложената санкция не съответства на целите на наказанието, предвидено в ЗАНН, а именно: да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, респективно фирми. В конкретния случай санкцията, наложена от административно наказващия орган в този си размер ке би постигнала целения в чл. 12 от ЗАНН ефект още повече, че по делото не са представени никакви доказателства за имотното състояние на фирмата нарушител.

Нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ е от категорията на тези, които могат да бъдат отстранени веднага със предоставяне на справката за уведомление за подпис на работника, още повече, че в конкретния случай, такава справка е била налице към момента на извършване на проверката.

Пред въззивната инстанция не се е спорило и административно наказващия орган не е представил доказателства от нарушението да са произтекли вредни последици за работника. В доказателствена тежест на административно наказващия орган е да посочи и установи вредни последици, ако счита, че са налице такива, което в случая не е сторено.

Въззивният съд е счел, че са налице кумулативно и трите предпоставки за квалифициране на нарушението, като маловажно такова по смисъла на чл. 415в от КТ, което е

основание за налагане на санкция по привилегирвания състав на този текст.

Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

Оставя в сила решение № 34/19.02.2010г. постановено по НАХД № 1399/2009г. по описа на Районен съд Перник,
Решението не подлежи ъ#а /обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/